

El Diacrític | | Actualitzat el 04/07/2022 a les 07:00

Prou! Vergonya!

Roser Iborra escriu sobre la concentració de divendres a Vic en solidaritat amb les víctimes de la matança de Melilla | «Ens va anar interpel·lant sobre l'absurditat i crueltat dels fets, sobre el racisme de tractar de manera diferent els exiliats segons el color de la seva pell»

La concentració a la plaça Major de Vic, al moment que Uma Alcaide Jawo hi fa la seva intervenció | Josep Cullell

El primer dia de juliol a Vic, a la tarda, hi va haver un concentració d'unes quatre-centes persones contra els assassinats i els ferits a Melilla del dia 24, a la frontera sud. La convocatòria, unitària, es va fer des de Melilla i va aconseguir, el mateix dia i a la mateixa hora, concentracions a més de 60 ciutats que van aplegar milers de persones. A Catalunya, se'n van fer a unes vint localitats, entre les quals Barcelona, Vic, Granollers, Centelles i Ripoll, per exemple.

Segons el comunicat unitari a tot l'Estat espanyol i a Catalunya, que es va llegir en català, en francès i parcialment en anglès «les polítiques migratòries, materialitzades en la brutalitat policial i la militarització fronterera, van provocar la mort de, almenys, 37 persones migrants i refugiades. Els cossos estan sent enterrats a Nador sense realitzar autòpsies essencials per una possible recerca, sense identificar i sense informar les famílies. Igualment, més de 300 persones van ser hospitalitzades (...) Tot això, com a resultat del tracte cruel i inhumà i l'omissió del deure de socors.»

A Vic, les pancartes feien referència al lema unitari de la concentració, «Les vides negres importen», i altres com «Ens estan matant», «Sánchez dimissió» i «Feixisme mai més, ni aquí ni enlloc».

Després de la lectura del comunicat, que demanava, entre altres coses, la investigació dels fets i

l'establiment de vies segures i la derogació de la llei d'estrangeria, la jove Uma Alcaide Jawo, catalana d'origen gambià, va fer la intervenció més contundent i emotiva de la nit, que va colpir molt els presents. En forma de pregunta, ens va anar interpel·lant sobre l'absurditat i crueltat dels fets, sobre la vergonya de les declaracions de Pedro Sánchez justificant l'actuació criminal de la policia, sobre el racisme de tractar de manera diferent els exiliats segons el color de la seva pell, sobre l'oblit de la nostra pròpia història de catalans exiliats... Prou! i Vergonya! van ser les seves paraules més repetides i cridades pel públic assistent.

L'acte va finalitzar després d'unes quantes intervencions a micro obert, una de les quals demanava si hi havia algú de l'equip de govern de Vic present. No hi eren.